

Nr 441.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1937.

Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1937.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till inkomst- och utgiftsstat för statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1937/1938 m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 188.)

Till Konungen.

I propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1937/1938 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Ersättning till statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1937/1938 beräkna följande förslagsanslag, nämligen

under	andra	huvudtiteln	kronor	903,500
„	tredje	„	„	620,000
„	fjärde	„	„	293,800
„	femte	„	„	5,829,200
„	sjätte	„	„	216,300
„	sjunde	„	„	365,800
„	åttonde	„	„	3,706,400
„	nionde	„	„	786,000
„	tionde	„	„	373,800
„	huvudtiteln XIII.	Riksdagen och dess verk m. m.		„	79,300

Summa kronor 13,174,100.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en den 26 februari 1937 dagtecknad proposition, nr 221, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen, bland annat, att dels godkänna propositionen bifogat förslag till inkomst- och utgiftsstat för statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1937/1938 dels ock till Ersättning till statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1937/1938 anvisa följande förslagsanslag, nämligen

under	andra	huvudtiteln	907,600 kronor
„	tredje	„	622,000 „
„	fjärde	„	293,900 „
„	femte	„	5,830,200 „
„	sjätte	„	216,500 „
„	sjunde	„	350,300 „
„	åttonde	„	3,707,000 „
„	nionde	„	787,300 „
„	tionde	„	360,300 „
„	huvudtiteln XIII.	Riksdagen och dess verk m. m.		79,300 „

Riksdagen anmäler nu sitt beslut beträffande dessa framställningar utom såvitt rör det under nionde huvudtiteln äskade anslaget.

Riksdagen har ej funnit anledning till erinran mot de i propositionen angivna allmänna normerna för avsättningar till fastighetsfondens förnyelsefonder. Det förutsattes av departementschefen att vid sidan av de årliga avsättningarna med förslagsvis 1½ procent av byggnadsvärdet också större engångsavskrivningar hädanefter skola i erforderlig utsträckning företagas redan i samband med en byggnads tillkomst. Även riksdagen finner för sin del ett dylikt förfarande lämpligt. Det överensstämmer nära med tidigare tillämpade praxis för finansieringen av de numera under fastighetsfonden hörande byggnaderna. Som bekant anvisades anslagen till dylika anläggningar då på skattebudgeten bland verkliga utgifter, ett förhållande, som innebar att anläggningarna i sin helhet omedelbart avskrevs.

Vad därefter angår reparations- och underhållsanslagen har riksdagen ej heller velat motsätta sig att dessa upptagas i enlighet med departementschefens beräkning. I avvaktan på att de närmare riktlinjerna för förnyelsefondsavsättningarna hinna klarläggas torde nämligen, såsom av departementschefen antytts, det vara av vikt att underhållsanslagen ej tilltagas för knappt, när från dessa anslag tillsvidare måste täckas vissa utgifter, som framdeles kunna och böra bestridas från förnyelsefonderna. I anslutning till de i propositionen gjorda uttalandena vill dock riksdagen framhålla angelägenheten av kontroll över att ej reparations- och underhållsanslagen anlitas för nyinvesteringsändamål eller andra jämförliga behov.

Med bifall alltså till Kungl. Maj:ts förevarande proposition har riksdagen dels godkänt vid statsrådsprotokollet den 26 februari 1937 såsom bilaga fogat förslag till inkomst- och utgiftsstat för statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1937/1938;

dels ock till *Ersättning till statens allmänna fastighetsfond* för budgetåret 1937/1938 anvisat följande förslagsanslag nämligen

under	andra	huvudtiteln	907,600	kronor
„	tredje	„	622,000	„
„	fjärde	„	293,900	„
„	femte	„	5,830,200	„
„	sjätte	„	216,500	„
„	sjunde	„	350,300	„
„	åttonde	„	3,707,000	„
„	tionde	„	360,300	„
„	huvudtiteln XIII.	Riksdagen och dess verk m. m.		79,300	„

Stockholm den 8 juni 1937.

Med undersätlig vörndnad.